

**Kúria**  
**végzése**

**Az ügy száma:** Bfv.II.620/2025/9.  
**A határozat szintje:** felülvizsgálat  
**A tanács tagjai:** Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke  
Dr. Nagy Antal, előadó bíró  
Dr. Harangozó Attila, bíró  
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró  
Dr. Boros Tibor, bíró  
**Az eljárás helye:** Budapest  
**Az eljárás formája:** tanácsülés  
**Az ülés napja:** 2025. december 11.  
**Az ügy tárgya:** emberölés büntettének kísérlete  
**Terhelt(ek):** ...  
**Első fok:** Csongrád Megyei Bíróság, B.239/2001/138., ítélet, tárgyalás,  
2003. február 18.  
**Másodfok:** Szegedi Ítéltábla, Bf.I.139/2003/19., végzés, nyilvános ülés,  
2003. november 21.  
**Az indítvány előterjesztője:** a Legfőbb Ügyészség  
**Az indítvány iránya:** a terhelt javára  
**Rendelkező rész**

A Kúria az emberölés büntettének kísérlete miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a Legfőbb Ügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Csongrád Megyei Bíróság B.239/2001/138. számú ítéletét, illetve a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.I.139/2003/19. számú végzését hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 21.000 (huszonegyezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

**Indokolás**

[1] I. A Csongrád Megyei Bíróság a 2003. február 18. napján kihirdetett B.239/2001/138. számú ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérletében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény

(a továbbiakban: korábbi Btk.) 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés f) pont]. Ezért életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt harminc év szabadságvesztés kiállása után bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[2] A terhelt és védője fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2003. november 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozott Bf.I.139/2003/19. számú végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[3] **II.** A bíróság jogerős, vádról rendelkező határozata ellen a Legfőbb Ügyészség BF.1354/2024/6. számon felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a Be. 651. § (3) bekezdése és a Be. 649. § (4) bekezdése alapján.

[4] Indokolása szerint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) a terhelt 1. számon iktatott kérelme alapján a 2024. június 20. napján végleges ítéletében megállapította az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) 3. Cikkének megsértését.

[5] Kifejtette, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt kihirdető 1993. évi XXXI. törvény 3. §-a alapján megtörtént az EJEB joghatóságának és illetékességének elismerése. Az EJEB egyezménysértést megállapító döntése – az EBH 2015.B.7. számon közzétett határozat alapján – akkor képezi felülvizsgálati eljárás alapját, ha a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezésének sérelme a büntetőügyben eljáró bíróság jogerős ügyszómai határozatában, vagy az ügyszómai határozathoz vezető büntetőeljárásban valósul meg. Az Egyezmény megsértésének jogi ténye a jogerős ítélet felülvizsgálatának törvényi oka, a felülvizsgálat azonban – az EBH 2018.B.6. számon közzétett döntés értelmében – nem feltétlenül vezet a jogerős határozat megváltoztatásához.

[6] Rámutatott arra, hogy az EJEB a jelen felülvizsgálati eljárás alapját képező, személy 1 és személy 2 (2. számú ügy) kontra Magyarország ügyben hozott ítéletében visszautalt a korábbi, hasonló ügyekben hozott döntésekben foglalt elveire, ezen túlmenően további indokokat nem hozott fel. Erre figyelemmel a határozatból álláspontja szerint az olvasható ki, hogy az EJEB ítélete nem kifogásolta az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélet esetén a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét, annak legkorábbi időpontja ítéletben történő meghatározását, az ehhez szükséges feltételek előzetesen, törvényben való előírását és az ezzel kapcsolatos bírói eljárásban történő döntés lehetőségét. Az Egyezmény 3. Cikke megsértésének megállapítására azért került sor, mert az I. rendű terhelt esetében meghatározott azon időtartam, amíg várnia kell a feltételes szabadságra bocsátása első alkalommal történő megfontolásáig, hosszabb, mint az EJEB által huszonöt évben megjelölt időtartam, így nem teljesíti az EJEB által meghatározott követelményeket.

[7] Hangsúlyozta, hogy az EJEB ítélete nem az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását tekintette egyezménysértőnek, hanem egy – már a büntetés-végrehajtás szakaszába tartozó – felülvizsgálati lehetőség olyan időpontban történő megnyílását, amely az EJEB által ajánlott idő kitöltése után „de facto” csökkenthetővé teszi az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt büntetését. A nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv az Egyezmény 3. Cikkének megsértését az egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2014. évi LXXII. törvény által módosított 2013. évi CCXL. törvény szabályozásának általa vélt jogszabályi hiányosságára alapozta, amely nem az ítéletet hozó bíróság eljárására, illetve az ügyszómai jogerős határozat hozatalára vonatkozik. A feltételes szabadságra bocsátás szabályain változtatni nem a jogalkalmazás, hanem a jogalkotás feladata.

[8] Jelen esetben az EJEB határozata nem a meghozott ítéleteket, nem az adott büntetés kiszabhatóságát, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának

meghatározását kifogásolta, hanem egy olyan szabályozásbeli körülményt, amely nem az alapügyben eljáró bíróságok eljárására és nem az általuk hozott jogerős ügydöntő határozatra vonatkozik. A feltételes szabadságra bocsáthatóság felülvizsgálata legkorábbi időpontjának az EJEB által ajánlott idő kitöltéséhez igazodó meghatározása ugyanis nem a jogalkalmazás, hanem a jogalkotás feladata, a hiányzó szabályt a Kúria nem alkothatja meg, és nem pótolhatja azt az Egyezmény közvetlen alkalmazásával.

[9] Mindezek alapján az I. rendű terhelt tekintetében a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozat megváltoztatására a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhet sor, és a hatályon kívül helyezésének törvényi feltételei sem állnak fenn. Ezért arra tett indítványt, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn.

[10] A terhelt védője észrevételében rámutatott, hogy értelmezése szerint a Be. 648. § c) pontban körülírt felülvizsgálati ok maradéktalanul megvalósult. Érvelése szerint az EJEB a személy 1 és személy 2 kontra Magyarország ügye és számos más határozata alapján a bíróságnak biztosítania kell, hogy az elítéltnak legfeljebb 25 év letelte után felülvizsgálható legyen a feltételes szabadságra bocsátás megadása iránti kérelme. Minthogy védence esetében ezen időtartam eltelt, a Kúriának a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján vizsgálnia kell, hogy a terhelt bűnösségének megállapítása tekintetében lehetséges-e e nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat hozatala, vagy ahhoz az eljárás megismétlése szükséges. Ezért elsődlegesen az ítéletek megváltoztatását tartotta indokoltnak, míg másodlagos kérelme az alapügyben hozott jogerős határozat hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatására irányult.

[11] **III. A Legfőbb Ügyészség felülvizsgálati indítványa alapos.**

[12] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[13] A Be. 659. § (5) bekezdése értelmében a Kúria a megtámadott határozatokat kizárólag a felülvizsgálati indítványban megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül. E rendelkezés alóli kivételként a Be. 659. § (6) bekezdése szerint a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 649. § (2) bekezdése alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be.

[14] 2. A Be. 648. § c) pontjának második fordulata szerint felülvizsgálatnak van helye a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján.

[15] Felülvizsgálati okot jelent, ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv - megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv joghatóságának Magyarország alávetette magát [Be. 649. § (4) bekezdés], valamint

- ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv a nemzetközi szerződés azon rendelkezésének megsértését állapította meg, amely olyan eljárási szabálysértést valósított meg, amely e törvény szerint felülvizsgálattal nem, csak fellebbezéssel támadható [Be. 649. § (5) bekezdés].

[16] Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4. napján kelt Egyezményt és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyvet az 1993. évi XXXI. törvény hirdette ki.

[17] E törvény 3. § b) pontja alapján a Magyar Köztársaság Kormánya az Országgyűlés felhatalmazása alapján, a megerősítésről szóló okirat letétbe helyezésekor tett nyilatkozatával

az Egyezmény 46. Cikkével, a 4. számú kiegészítő jegyzőkönyv 6. Cikkével és a 7. számú kiegészítő jegyzőkönyv 7. Cikkével összhangban teljes jogúan és külön megállapodás nélkül, a viszonyosság feltételével kötelezőnek ismerte el az Európai Emberi Jogi Bíróság joghatóságát az Egyezmény és kiegészítő jegyzőkönyvei értelmezésével és alkalmazásával összefüggő minden ügygel kapcsolatban, amennyiben az ezen ügy alapjául szolgáló tények az Egyezménynek és a kiegészítő jegyzőkönyveknek Magyarországra nézve történő hatálybalépését követően következtek be. A törvény az 5. § alapján a kihirdetését követő 8. napon, azaz 1993. április 15. napján lépett hatályba.

[18] A szerződő felek az Egyezmény 46. Cikk 1. bekezdése szerint vállalták, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik az EJEB végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepelnek.

[19] A terhelt Magyarország ellen 1. számon nyújtott be kérelmet az EJEB-nél arra hivatkozással, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztésből csak hosszabb idő után szabadulhat feltételeesen. Az EJEB a fenti számon iktatott kérelmet a hasonló tárgyú kérelmekkel együtt, egyesített eljárásban bírálta el és a személy 3 és mások kontra Magyarország (3. számú és 20 másik kérelem) ügyben a 2024. május 30. napján meghozott és 2024. június 20. napján véglegessé vált ítéletében megállapította az Egyezmény 3. Cikkének megsértését.

[20] Az EJEB a határozat II. részében az egyezményesértéssel kapcsolatban a 8-10. pontban az alábbi megállapításokat tette:

- a büntetések egy meghatározott minimális időtartam utáni automatikus felülvizsgálata fontos garanciát jelent a fogvatartottak számára az olyan fogvatartás kockázatával szemben, amely a 3. Cikket sérti;
- a releváns elveket a bíróság a személy 4 v. külföldi ország (4. számú ügy), valamint a személy 5 and Others v. külföldi ország (5. számú ügy and 2 others) ügyben foglalta össze;
- a bíróság a személy 1 és személy 2 (2. számú ügy) kontra Magyarország ügyben már megállapította a 3. Cikk megsértését amiatt, hogy csak rendkívül hosszú idő elteltével szabadulhat feltételeesen az életfogytiglani szabadságvesztéssel büntetett;
- a bíróság ebben az ügyben nem talált olyan tényt vagy érvet, amely alapján más következtetésre kellett volna jutnia a panaszok elfogadhatóságáról és megalapozottságáról;
- az a tény, hogy a jelen ügyben a kérelmezők csak azt követően remélhetik a szabadulás irányába tett előrehaladásuk felülvizsgálatát, ha életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetésükből hosszú időt már letöltöttek, elegendő a bíróság számára annak megállapításához, hogy a kérelmezők életfogytiglani szabadságvesztés-büntetése az Egyezmény 3. Cikke alkalmazásában nem tekinthető csökkenthetőnek;
- az ilyen hosszú várakozási idő indokolatlanul késlelteti annak hazai hatóságok általi felülvizsgálatát, hogy „az életfogytiglani szabadságvesztésre ítélt személy életében bekövetkezett változások olyan jelentősek-e, és a büntetés során a személy olyan előrehaladást tett-e a rehabilitáció irányába, amelyek alapján a további fogvatartás törvényes büntetőjogi indokokkal már nem igazolható” (személy 5 and Others ítélet 119. pont).

[21] Az EJEB határozatára tekintettel a terhelt vonatkozásában a felülvizsgálat Be. 649. § (4) bekezdése szerinti feltételei fennállnak.

[22] A személy 4 v. külföldi ország, valamint a személy 5 and Others v. külföldi ország ügy releváns megállapításai a következők:

- az Egyezmény 3. Cikke vagy bármely más cikke nem tiltja az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását különösen súlyos bűncselekményekért. Az életfogytig tartó

szabadságvesztés azonban csak akkor maradhat összeegyeztethető a 3. Cikkkel, ha mind a szabadulás, mind a felülvizsgálat lehetősége fennáll;

– a büntető igazságszolgáltatás és a büntetéskiszabás körében a Szerződő Államoknak biztosítandó mérlegelési szabadságra tekintettel azonban az EJEK-nek nem feladata annak előírása, hogy milyen formában és mikor kell a felülvizsgálatot elvégezni. Az összehasonlító és nemzetközi anyagok alapján azonban egyértelműen látszik, hogy olyan célzott mechanizmust kell létrehozni, amely garantálja az életfogytig tartó szabadságvesztést követő huszonöt éven belüli felülvizsgálatot, és ezt követő további időszakos felülvizsgálatokat biztosít;

– amennyiben a hazai jog nem rendelkezik az ilyen felülvizsgálat lehetőségéről, az életfogytig tartó szabadságvesztés nem felel meg az Egyezmény 3. Cikkében foglalt normáknak;

– a negyven év, amelyet a kérelmezőknek ki kell várniuk, mielőtt először számíthatnak arra, hogy feltételes szabadlábra helyezésüket fontolóra veszik, lényegesen hosszabb időtartam, mint az összehasonlító és a nemzetközi jog alapján megállapítható maximális ajánlott időtartam, amelynek lejáratát után az életfogytig tartó szabadságvesztés felülvizsgálatát biztosítani kell.

[23] 3. Az Egyezmény 3. Cikke alapján senkit nem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak, vagy büntetésnek alávetni.

[24] Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése ugyancsak kimondja, hogy senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgátságban tartani.

[25] A kínzás, embertelen, megalázó bánásmód, illetve büntetés alkotmányos tartalmát az Alkotmánybíróság a 32/2014. (XI. 3.) AB határozatban vizsgálta, melynek során irányadónak tekintette az EJEK-nek az Egyezmény 3. Cikkét értelmező joggyakorlatát. E szerint a 3. Cikkben felsorolt tilalmak közös vonása, hogy mindegyikük bizonyos fokú testi és/vagy lelki gyötrelmet, szenvedést, illetve fájdalmat okoz az érintett egyén számára. Az EJEK joggyakorlata alapján a kínzás, embertelen bánásmód vagy büntetés, illetve megalázó bánásmód vagy büntetés között egyfelől a szenvedés intenzitása alapján lehet különbséget tenni. Ennek alapján embertelen bánásmódnak vagy büntetésnek minősül minden olyan, az érintettnek komoly testi és/vagy lelki szenvedést okozó magatartás, amely nem éri el a kínzás megállapításához szükséges mértéket. Megalázónak akkor tekinthető a szabadságvesztés büntetés, ha a célja az érintett személy lealacsonyítása {Indokolás [34]-[36] és [50] bekezdés}.

[26] Az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése szerint senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani. Tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak szándékos, erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt szabható ki.

[27] Erre tekintettel a 3/2015. Büntető jogegységi határozat 1. pontja megállapította, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátás kizárásának lehetősége az alkotmányos jogrend része, amelynek – törvényi előfeltételek megvalósulása esetén történő – bírósági alkalmazását nemzetközi szerződés nem tiltja.

[28] A Be. 659. § (4) bekezdése alapján a Be. 649. § (4) bekezdésében meghatározott esetben a felülvizsgálati indítványt a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabály figyelmen kívül hagyásával, illetve a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével kell elbírálni.

[29] Ennek megfelelően a megjelölt jogegységi határozat 2. pontjában megállapította azt is, hogy a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv döntése folytán, törvényben

kihirdetett nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat meghozatala nem közvetlenül az Egyezmény mint ítélkezésre szolgáló anyagi vagy eljárási jogszabály alapján, hanem az emberi jogi szerv döntésének alapulvételével, annak magyar jogrendszerbe beillesztésével, a büntetőeljárásról szóló törvény szerinti felülvizsgálati eljárás lefolytatásával, az egyezményesértéssel nem érintett hatályos jogszabályok alkalmazásával történik.

[30] A Kúria korábban számos határozatában kifejtette, hogy az EJEB egyezményesértést megállapító döntése akkor képezi felülvizsgálati eljárás alapját, ha a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezésének sérelme a büntetőügyben eljáró bíróság jogerős ügydöntő határozatában, vagy az ügydöntő határozathoz vezető büntetőeljárásban valósul meg (EBH 2015.B.7., BH 2022.41.).

[31] A Kúria tehát a konkrét ügyekben meghozott konkrét bírósági ítéletek rendelkezéseit vizsgálhatja felül, azaz a Btk. és a Be. rendelkezéseinek az eljáró bíróságok általi alkalmazását, valamint azt, hogy ezek alkalmazása során történt-e az Egyezmény megsértése vagy sem {EBH 2018.B.6., Kúria Bfv.II.885/2023/17. indokolás [36] bekezdés, Kúria Bfv.I.1.272/2023/8. indokolás [47] bekezdés}.

[32] Az egyezményesértés megállapítása miatti felülvizsgálati eljárásban – eltérő szabály nem lévén – a Be. XC. Fejezetében szabályozott, felülvizsgálatra irányadó rendelkezések alapján kell eljárni.

[33] A Be. 650. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható, a Be. 659. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[34] E rendelkezés a nemzetközi szerződés rendelkezésének megsértése miatt indult felülvizsgálati eljárásban is irányadó, ezért a Kúriának a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján kell vizsgálnia, hogy a terhelt bűnösségének megállapítása tekintetében lehetséges-e a nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat hozatala, vagy ahhoz az eljárás megismétlése szükséges.

[35] 4. A felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatban az eljáró bíróságok a terhelttel szemben az elbíráláskor hatályos korábbi Btk. alkalmazásával szabták ki a büntetést (elsőfokú ítélet 40. oldal utolsó előtti és az azt megelőző bekezdés, 41. oldal első bekezdés).

[36] A korábbi Btk. 40. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés életfogytig vagy határozott ideig tart.

[37] A korábbi Btk. 47/A. § (1) bekezdés alapján életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság az ítéletben meghatározza a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, vagy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizárja. E § (2) bekezdése szerint, ha a bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét nem zárja ki, annak legkorábbi időpontját legalább húsz évben, ha az életfogytig tartó szabadságvesztést olyan bűncselekmény miatt szabta ki, amelynek büntethetősége nem évül el, legalább harminc évben határozza meg.

[38] A terhelt terhére megállapított bűncselekmény több emberen elkövetett emberölés büntetnének kísérlete [korábbi Btk. 166. § (2) bekezdés f) pont], a kiszabható büntetés tíz évtől tizenöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés.

[39] A korábbi Btk. 33. § (2) bekezdés c) pontja szerint az emberölés súlyosabban minősülő esetei [166. § (2) bekezdés a)-h) pontjai] nem évülnek el.

[40] A korábbi Btk. 47/C. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróság az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítéltet akkor bocsáthatja feltételes szabadságra, ha a

szabadságvesztésből az elítélt letöltötte a bíróság által meghatározott időtartamot, és alaposan feltehető, hogy a büntetés célja további szabadságelvonás nélkül is elérhető.

[41] A jogerős ügydöntő határozatban a bíróság a terhelttel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést szabott ki azzal, hogy a terhelt legkorábban harminc év letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

[42] Tényként állapítható meg, hogy az EJEB hivatkozott határozata a kérelemmel érintett jogerős ítéletek vonatkozásában nem vette számba és nem ismertette az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára és feltételeire vonatkozó magyar jogszabályi rendelkezéseket. Emellett az EJEB ítélete olyan megállapítást sem tett, hogy a Csongrád Megyei Bíróság B.239/2001/138. számú, vagy a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.I.139/2003/19. számú végzésének meghozatala során alkalmazott valamely jogszabály egyezményesértő lenne, így nem tekintette az Egyezménybe ütközőnek az eljáró bíróságok által a terhelt vonatkozásában alkalmazott korábbi Btk. 40. §-át és 47/A. §-át sem.

[43] A következetes ítélkezési gyakorlat alapján az anyagi jogerő feloldására, a jogerős határozat megváltoztatására nincs törvényes lehetőség, és a megtámadott ítélet hatályban tartása indokolt, ha az EJEB nem a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását, és nem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének perbíróság általi kizárását tekintette egyezményesértőnek, hanem egy – már a büntetés-végrehajtás szakaszába tartozó – olyan felülvizsgálati lehetőség hiányát, amely az EJEB által ajánlott idő kitöltése után és a köztársasági elnök kegyelmi eljárását és döntését is garantáló módon tenné „de facto” csökkenthetővé az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt büntetésének csökkenthetőségét (EBH 2018.B.6. I.).

[44] Ahogyan arra a Kúria már rámutatott, a terhelttel szemben nem tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására került sor, azonban a megjelölt határozatban foglalt érveléstől a Kúria nem kíván eltérni, az jelen ügyben is irányadó (Bfv.III.1.450/2021/6., Bfv.I.734/2022/12., Bfv.I.468/2023/5.).

[45] Megállapítható, hogy az EJEB a személy 3 és mások kontra Magyarország ügyben hozott ítélete az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének meghatározására vonatkozó konkrét ítéleti rendelkezéseket nem kifogásolta, hanem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének felülvizsgálatára vonatkozó szabályozás hiányosságát ítélte egyezményesértőnek. Ez azonban nem a konkrét ügyben ítéletet hozó bíróságok eljárására és nem a jogerős ügydöntő határozatra vonatkozik.

[46] A felrótt hiányosság jogalkalmazással nem pótolható, hanem kizárólag jogalkotással orvosolható. Ha pedig jogalkotásra van szükség, akkor felülvizsgálati ok nem valósul meg, nem keletkezik felülvizsgálati döntési jogkör, mert a hiányzó szabályt a Kúria nem alkothatja meg, és nem is pótolhatja azt az Egyezmény közvetlen alkalmazásával.

[47] Mindezek alapján a terhelt tekintetében az EJEB ítéletében megállapított egyezményesértés a felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható, a jogerős ügydöntő határozat megváltoztatására a Be. 662. §-a alapján nem kerülhet sor és a hatályon kívül helyezés Be. 663. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételei sem állnak fenn.

[48] A kifejtetteknek megfelelően a felülvizsgálati eljárásban a terhelt védőjének észrevételében indítványozott ítélet megváltoztatására, avagy hatályon kívül helyezésre sem kerülhet sor.

[49] 5. A Kúria a hivatalból lefolytatott vizsgálata [Be. 659. § (6) bekezdés] során a felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértést [Be. 649. § (2) bekezdés] nem észlelt.

[50] *A határozat elvi tartalma*

Ha az EJB határozata nem azt állapította meg, hogy a jogerős, ügydöntő határozat meghozatala során alkalmazott valamely jogszabály sérti az Egyezmény 3. Cikkét, hanem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének felülvizsgálatára vonatkozó szabályozás hiányosságát ítélte egyezményesértőnek, akkor nem a jogerős ítéletet hozó bíróságok eljárására és nem is a jogerős ügydöntő határozatra vonatkozik. A felrótt hiányosság jogalkalmazással nem pótolható, hanem kizárólag jogalkotással orvosolható.

[51] **IV.** A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen – a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben – a terhelt tekintetében a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[52] A terhelt kirendelt védője a felülvizsgálati eljárásban a felülvizsgálati indítványra írásbeli észrevételt tett. A kirendelt védőt tevékenységéért a felülvizsgálati eljárásban díjazás illeti meg akkor is, ha a Kúria az ügyben nem tart nyilvános ülést (BH 2019.217.III., BH 2020.287.IV.). Ezért a Kúria a védő díját a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (3) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[53] A kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be. 664. § (1) bekezdésének második mondata alapján az állam viseli.

[54] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[55] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. december 11.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Nagy Antal s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró